

Често пжти нашитѣ пжтници се отбивали въ всѣ-ка рѣка, която срѣщали изъ пжтя си. Трѣбвало да си взематъ рѣчна вода, защото морската вода е солена и не може да се пие. Тѣ излизали и на брѣга да поразгледатъ и поправятъ лодкитѣ си. Тамъ прѣкарвали по нѣколко дни. И виждали тѣ много звѣрове.

Въ тази гореща страна нощта настъпа бързо. Не успѣва да дойде слънцето и настъпва тъмнина.

Тогава въ горския гжсталакъ се чува дишане и тежки крачки. Луната изгрѣва. На рѣката блѣщятъ сребристи струйки. По брѣга между дърветата една слѣдъ друга се движатъ грамадни сѣнки. Това сж слонове; тѣ идатъ на водопой. Тѣ се гуркатъ въвъ водата до самитѣ си гърбове; виждатъ се само дебелитѣ имъ муцуни съ блѣскавитѣ бѣли зжби, блѣщятъ малкитѣ имъ живи очи и се движатъ дългитѣ хоботи. Тѣ се излѣскватъ и шумно поематъ вода. Ето единъ напълня хобота си съ вода и облива гърба на другаря си. Другарятъ му весело се изтърсва и изревава. Послѣ цѣлото стадо се отправя пакъ въ гората.

Дохождатъ биволи, стройни газели, дългокраки антилопи, набраздени зебри, пятнисти жирафи съ дълги шии, като на гжски. Край брѣга плува и силно прухти бегемотътъ. Насамѣ ходи и свирѣпниятъ носорогъ. Той се валя въ тинята на самия брѣгъ, облѣпя съ калъ голата и обвисналата си кожа, изядена отъ мухитѣ, пѣшка и грухти отъ наслаждение.

Изеднажъ всичкитѣ животни трепватъ. Изподъ храститѣ се подава разтворената съ остри зжби уста на крокодила. При лунната свѣтлина блѣсватъ люспитѣ по гърба и шията му. Грабителътъ се издаде. Но напраздно бѣгатъ страхливитѣ животни. Въ тъмнината, като два вжглена, горятъ зеленитѣ очи на леопарда.

А отдалече вече се донася нѣкакъвъ гласъ, познатъ и страшенъ за всички животни. Това е лѣвски ревъ. И дълго врѣме гората не може да се успокои. До самото утро се чуватъ нощни гласове. Но щомъ изгрѣе слънцето, тѣ утихvatъ. Тогава запѣватъ птичкитѣ, закрѣщватъ маймунитѣ и се започва дневниятъ животъ.

(Слѣдва).